

рите,“ и веднѣга заповѣда на дѣщерытѣ си да да-
 дѣтъ єдинѣ столѣ на бабичкѣтѣ. Тѣ ся дигнахѣ и
 двѣтѣ, но Чѣрвенка ся затѣрча пò-бѣрзо отѣ сестрѣ си
 и донесе стола. „Искате ли да пійнете єдинѣ чашкѣ
 вѣнце? рѣче добрата жена на бабичкѣтѣ. — На
 драго сѣрдце, отговори тя, струвами ся сѣщо че быхѣ
 и похапнала мѣнинко, ако быхте ми дали нѣщичко да
 ся посѣземѣ. — Щѣ ви дамѣ сичко що могѣ, рѣче
 добрата жена; но като сѣмѣ сиротица не ще бѣде
 много нѣщо.“ Сѣщеврѣмено тя каза на дѣщерытѣ
 си да послужѣтъ добрѣтѣ бабичкѣ, която сѣдна на
 трапезѣтѣ, заповѣда още на пò-старѣтѣ да отиде та
 да набѣре нѣколко сливы отѣ сливѣтѣ, която бѣше
 тя сама насадила и коѣто много обичаше. Бѣлка
 вмѣсто да послушѣ доброволно майкѣ си, намѣржи
 ся и мѣмреше на тази заповѣдѣ и си рѣче: „За туй
 ли ся азѣ толко грыжахѣ та да отчувамѣ туй дѣрвце
 за тази вещицѣ лакомѣ.“ Между туй тя недѣрзна да
 откаже нѣколко сливы, но набра и гы даде безѣ вољѣ
 и безѣ сѣрдце. „А выѣ Чѣрвенко, рѣче добрата жена
 на вторѣтѣ си дѣщерѣ, пощо ви є гроздето още
 неузрѣло, немате ли нѣщо оwoщица да дадете на тази
 добрѣ господжѣ?“ — Истина є, рѣче Чѣрвенка; но
 чекамѣ кокошкѣтѣ си, която кудкудечи, да снесе
 яйцето и ако тази бѣдна жена бы поискала да го
 изѣде тѣй топло, топло, азѣ ѣ го давамѣ на драго
 сѣрдце. Вѣ сѣщо врѣме безѣ да чѣка отговора на
 бабичкѣтѣ, тя ся затѣрча да найде яйцето, но кога-
 то щеше вече да го даде на бабичкѣтѣ, тя ся бѣше
 изгубила, а на нейно мѣсто ся появи єдна красна
 господжа, която каза на майкѣтѣ: „Щѣ наградѣ
 дѣщерытѣ ви споредѣ заслугѣтѣ имѣ. Пò-старата
 ще стане єдна велика цѣрица, а втората єдна мо-